

paa Forslag paa at raade Bod paa disse Ulemper, som menes at være til Stede, og som sikkert ogsaa ere til Stede. Der har adskillige Gange været fremsat private Lovforslag for at faa Forandringer indførte, og der har ogsaa derefter været fremsat et Regeringsforslag i Samlingen 1900—01. Men Resultater er der dog ikke opnaaet ved de Forhandlinger, der tidligere ere førte. Efter at Sagen saaledes var strandet i Samlingen 1900—01, har den ligget stille siden. Under Forhandlingerne i Fjor i dette høje Ting blev Spørgsmaalet imidlertid igen draget frem af det ærede 3die kongevalgte Medlem (Steffensen), og jeg gav da et Løfte om at søge Sagen fremmet saa hurtig som muligt, og Forslaget har nu været til Behandling i det andet Ting. Det ligner paa mange Punkter det Forslag, som var fremme her i Tinget i Samlingen 1900—01. Jeg skal ikke her, paa dette Tidspunkt i alt Fald, komme ind paa at omtale Enkelthederne i Forslaget, jeg skal indskrænke mig til at anbefale det til dette høje Ting, og jeg vil, kan jeg ikke nægte, sætte megen Pris paa at faa Sagen bragt til en Løsning endnu i denne Samling.

Hage: Det er meget glædeligt, at vi endelig ere naaede til en Udsigt til at faa gennemført en Lov om Ændring i Loven af 23. Januar 1862, som man med sjælden Enstemmighed fra alle Sider har været paa det rene med hverken er tidssvarende eller fyldestgørende. Mindre glædeligt er det naturligvis, at vi faa dette Lovforslag saa sent herop, at det bliver meget vanskeligt at gennemgaa det saa nøje som ønskeligt. Det er et Lovforslag, som griber ind paa Omraader, der have en ret stor Betydning for vort Fædreland, og som ikke kan undgaa at berøre de private Interesser endogsaa i en ret stærk Grad. Det er derfor ikke behageligt for dette Ting at skulle gøre dette Lovforslag saa hurtig færdigt, at det bliver Hastværk i Stedet for en grundig og nøje Overvejelse. Imidlertid er der dog det heldige ved Situationen, at dette Lovforslag er en god gammel Bekendt af dette høje Ting. Lovforslaget i den Retning om Fredning af vore Kyster have gentagne Gange været forhandlede i dette høje Ting, og Landstinget har haft Lejlighed til at tage Standpunkt til Sagen. Det letter jo selvfølgelig ogsaa Landstingets Stilling nu, at det foreliggende Forslag, som den højtærede Minister jo ogsaa selv bemærkede, i det væsentlige er bygget paa det samme Grundlag som det Forslag,

der blev fremsat i Aaret 1900 til 1901, og som Landstinget har sluttet sig til. Jeg skal her minde om, at det var Landstinget, der fremkaldte dette Lovforslag. De tidligere Forslag fremkom ad privat Vej, men Landstinget standsede de private Lovforslag ved en Dagsorden, der lød saaledes: „Idet Landstinget opfordrer Regeringen til, om muligt allerede i næste Rigsdagssamling, at fremsætte et Forslag til en Lov, hvorefter der ved offentlig Foranstaltning skal træffes Bestemmelse, om og hvorvidt det efter de forskellige Forhold paa Landets Kyster skal være tilladt paa Søterritoriet ud for hver Kyststrækning at optage Sten, Grus, Sand og deslige, og hvorved der træffes de fornødne Foranstaltninger til Overholdelse ved det offentlige af den saaledes truffene Ordning af Kystfredningen, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen“. Det var altsaa Landstingets Opfordring til Regeringen, dels at Regeringen selv skulde tage Sagen i sin Haand, og dels at Kystfredningen ikke skulde som tidligere bygges paa den enkeltes private Ønske eller Fordring om at faa fredet sin Kyst, men at Formaalet skulde være ved det offentlige Foranstaltning og Tilsyn fra det offentlige Side at sørge for Fredning af alle de Kyster, der trængte til Fredning. — Jeg paaskønner ogsaa — jeg fremhæver alle de Momenter, som kunne anføres for, at denne Sag kan gaa saa hurtig og let som muligt gennem Landstinget —, at den højtærede Minister har taget Hensyn til et Ønske og et ret væsentligt Ønske fra Landstinget i saa Henseende. Det tidligere Forslag var bygget paa, at der skulde ansættes Kystinspektører for hele Landet, hvorimod Landstingsudvalget, som i øvrigt sluttede sig til Lovforslaget, ønskede Kystinspektørerne afløste af Kystkommissioner. Dette Ønske har den ærede Minister ogsaa imødekommet. Ærede Medlemmer ville ved at læse Lovforslagets Bemærkninger se, at det nu ikke er Kystinspektører, der skulle tage Sagen i deres Haand, men Kystkommissioner, der nedsættes rundt omkring for hele Landet.

Naar man beskæftiger sig med denne Sag, er det i øvrigt ganske interessant at se, hvorledes Anskuelserne kunne forandre sig med Hensyn til en Sag i Løbet af nogle Aar. De private Lovforslag, der kom frem, hvilede paa et ganske andet Grundlag end det Lovforslag, som vi i Dag beskæftige os med. De første Lovforslag, der fremkom som en Fornyelse